

El camí vell de Granollers a Cardedeu

En l'època romana, la comarca de Granollers estava travessada per multitud de carreteres i camins, fet que es dedueix de trobar-se ja esmentat en els primers documents escrits en pergamí i de l'axioma que en tot temps quan l'home ha anat de camí ha buscat la drecera per a estalviar-se passos i no perdre temps.

I és possible que bona part d'aquestes vies de comunicació pervinguessin dels temps ibèrics, perquè en la majoria de les serres que travessen la comarca de Nord a Sur hi trobem una carretera o un camí de bast, que, naturalment, serviria per a l'ús de les cases situades en les mateixes, o prop d'elles, que apar són les més antigues, cosa ben comprensible sabent que dita raça tenia preferència per edificar en llocs més o menys alterosos, tal vegada per a escapar de les febres palúdiques que produïen les aigües embassades en els estanyols i llacunes que hi havia en les terres planes de la contrada.

En el nombre d'aquestes carreteres s'hi trobaven la directa de Granollers a Cardedeu i la de Cardedeu a Barcelona per Vallderió, que s'inicia a la de dita ciutat a Girona, prop de La Roca.

El trànsit per aquestes carreteres fou objecte de disputes, en el segle XIV, entre els veïns de Granollers i els de Cardedeu, segurament pel motiu de que els mercaders de Granollers anirien a comprar i vendre al mercat de Cardedeu i això entendrien els jurats de Granollers que perjudicava el seu mercat, en vista del qual demanarien al Rei que inutilitzés l'expressat camí de Granollers a Cardedeu, al que empalmava el de Vallderió en el lloc conegut per El Ramassà.

Eixes disputes motivaren les comunicacions següents:

Any 1322 novembre 28.

Jaume II assabenta al Veguer de Barcelona i el Vallès que a instància dels homes de Granollers féu trencar el camí vell que d'aquesta vila anava a Cardedeu i a Vallderió per haver-li assegurat que la vila de Cardedeu estava casi enrunada i, de consegüent, cap incomoditat i perjudici en sotririen els veïns. Emperò, com que per part de la universitat de Vilamajor i Cardedeu, se li havia fet avinent que el trencament del camí havia ocasionat moltíssima